

ті: під час досудового розслідування – в приміщенні органу досудового розслідування, під час судового провадження – в приміщенні суду. Ознайомлення зі змістом виписок та копій будь-кого, крім особи, яка їх зробила, не допускається без дозволу такої особи. Є всі підстави вважати, що в разі законодавчого закріплення цих правових положень будуть забезпечені як необхідні умови для захисту подібної інформації, так і належний захист прав та законних інтересів певних учасників кримінального провадження.

1. Закон України «Про державну таємницю» від 21 січня 1994 р. № 3855-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3855-12>.

2. Трембач І.І. Поняття державної таємниці як об'єкта кримінально-правової охорони / І.І. Трембач // *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. Спецвипуск*. 2017, ч. 1. С. 227-230.

3. Кримінальний процесуальний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 3 серп. 2020 р. К.: ПАЛИВОДА А.В., 2020. 452 с.

Карпенко В. О., курсант
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Рижков Е.В. к.ю.н., доц.,
завідувач кафедри економічної
та інформаційної безпеки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

В останній час, в Україні спостерігається стрімке та інтенсивне впровадження інформаційних технологій у всі сфери життєдіяльності держави, у тому числі і в діяльність Національної поліції України. У наші дні майже неможливо уявити діяльність правоохоронних органів без використання таких технологій, а також інформаційного забезпечення, накопичення та систематизації інформаційних ресурсів у базах даних.

Основними тенденціями розвитку інформаційних систем у правоохоронній сфері є: вдосконалення форм і методів управління системами інформаційного забезпечення; використання ефективних комп'ютерних мереж; застосування спеціалізованих засобів захисту інформації; обмін кримінологічною інформацією на міждержавному рівні тощо.

Інформаційно-аналітична діяльність являє собою сукупність дій на основі концепцій, методів та засобів для ефективного збору, накопичення, обробки та аналізу даних з метою обґрунтування та прийняття рішень [1, с.242].

Інформаційне забезпечення в діяльності Національної поліції України в свою чергу посідає дуже важливе місце та є комплексом організаційних, правових і технологічних засобів, котрі забезпечують процес збирання, отримання, обробки, поширення, аналізу та використання інформаційних ресурсів необхідних для виконання визначених законом завдань і функцій правоохоронних органів. Метою інформаційного забезпечення є створення умов для прийняття ефективних рішень [2, с. 8].

Система інформаційного забезпечення Національної поліції України — це сукупність взаємопов'язаних і взаємодіючих організаційних елементів і технічних засобів, яка здійснює інформаційне забезпечення. Вона насамперед складається з таких компонентів: 1) інформаційні системи, в межах яких здійснюється збирання, накопичення, системне опрацювання, зберігання й надання споживачу необхідної йому інформації; 2) аналітична робота, метою якої є здійснення комплексу організаційних заходів і прийомів та опрацювання й синтез вже наявної інформації; 3) управлінська діяльність, яка полягає у забезпеченні прийнятті необхідних рішень щодо стратегії й тактики протидії злочинності [3, с.183].

Хотілось би зауважити, що інформаційно-аналітична діяльність, а також її результати є ключовими факторами не лише для ефективного управління органами поліції, а й для розроблення різних програм протидії злочинності та перспективного моделювання правоохоронної й правозастосовчої діяльності. Усе це є неможливим, без розвитку інформаційно-технологічного забезпечення, котре має бути постійним та безперервним.

Інформаційне забезпечення діяльності Національної поліції залежно від підпорядкування здійснюється на трьох рівнях. Перший рівень — центральний, на якому інтегрується інформація, що використовується для аналізу, планування, ухвалення рішень і проведення у межах слідчих, оперативно-розшукових та інших заходів із протидії злочинності. Другий рівень — регіональний, що охоплює інформаційні обліки, які використовуються обласними службами Національної поліції, це насамперед інформація про надзвичайні події, кримінальні й адміністративні правопорушення. Третій рівень — місцевий, на котрому містяться обліки загальновідомчих інформаційних підсистем і використовуються у міських, районних підрозділах [4, с. 108-109].

Відсутність підпорядкування за даними рівнями у забезпеченні інформаційних, інформаційно-телекомунікаційних систем може призвести до різненості форматів накопичення та зберігання інформації, що у подальшому може спричинити помилки у достовірності статистичних відомостей про ефективність реалізації підрозділами поліції завдань, віднесених до сфери їх відповідальності, що в свою чергу унеможлиблює як належне прогнозування, так і оперативне прийняття дієвих рішень.

Отже, підсумовуючи усе вище сказане можна зробити наступні висновки. Під інформаційно-аналітичним забезпеченням розуміється комплекс заходів щодо збирання, отримання, зберігання, користування, обробки та накопичення інформації з подальшим її аналізом з метою прогнозування або підведення

підсумків діяльності і корегування в залежності від цього подальших управлінських рішень. Для вирішення проблем, а також виконання основних завдань сучасного інформаційного забезпечення підрозділів поліції має бути розроблено комплексний підхід для досягнення високого рівня в діяльності правоохоронних структур, а саме: створення умов для ефективного функціонування інформаційних обліків, забезпечення їх повноти, актуальності та безпеки; переоснащення інформаційних підрозділів сучасною потужною комп'ютерною технікою; упровадження нових форм і методів інформаційного забезпечення.

1. Сурмин Ю.П. Теория систем и системный анализ: учеб. пособ. / Сурмин Ю.П. Київ : МАУП, 2003. - 368 с.

2. Коваль Р.А. Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів влади: автореф. дис. ... канд. наук з держ. управ.: 25.00.02. Запоріжжя, 2008. – 18 с.

3. Мовчан А.В. Теоретичні засади інформаційного забезпечення оперативно-розшукової діяльності. Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. 2011. № 2 (75). - С. 181-188.

4. Закон України «Про Національну поліцію»: наук.-практ. комент. / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ ; за заг. ред. д-ра юрид. наук, доц. В. В. Сокурєнка ; [О. І. Безпалова, О.В. Джафарова, К. Ю. Мельник, О. О. Юхно та ін. ; передм. В. В. Сокурєнка]. Харків, 2016. - 408 с.

Кіреєва Л.В.

студентка Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

СУЧАСНІ ПИТАННЯ ПРОВЕДЕННЯ СУДОВО-ПСИХІАТРИЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ

У кримінальному судочинстві України серед інших процесуальних дій судові експертизи посідають значне місце. Судові експертизи призначаються у випадках, коли для вирішення певних питань при провадженні у справі, потрібні наукові, технічні або інші спеціальні знання. Доцільність або недоцільність проведення судової експертизи визначається службовими особами та органами, у провадженні яких перебуває певне кримінальне провадження. Знання експерта дозволяють прийняти вірне рішення у кримінальному провадженні. Підставою для проведення СПЕ є постанова особи, яка здійснює розслідування у кримінальному провадженні, або ухвала суду. Під час провадження у кримінальних і цивільних справах досить часто виникає необхідність використання знань людей, що володіють науковими, технічними або іншими спеціальними знаннями [1, с. 4].

В даних випадках за постановою органів досудового розслідування, судді або за ухвалою суду особам, які володіють цими спеціальними знаннями,